

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 130. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053905235488/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

dem, men det kan jo være, det kan blive godt med det første.

Saadan en Retirade, som vi maatte tage! Det er grueligt at tænke paa som vores Soldater saá ud; de kom i store Kolonner fra alle Afdelinger. Jeg var rigtignok ikke godt fornøjet i de Dage, da de bombarderede Danevirke for min Broder, for deres Regiment var haardt med i de Dage, men, Gud ske Lov, han er dog uskadt. Det er ogsaa tungt for hvem det træffer; der var to Tvillingbrødre, som var Rodekammerater, som blev skudt . . .

Jeg har modtaget et Par Underbukser og en Par Halvstrømper fra S.-Sogns Giverinder, hvorfor jeg overbringer min hjerteligste Tak, og forglem ikke at hilse vedkommende. Kære Kone! Det fornøjer mig meget, at det gaar saa godt hjemme med vores Sager; sælg kun Hesten, for vi kan sagtens faa en Hest igen, naar Krigen har Ende.

Nu afbryder jeg min Skrivelse for denne Gang, da det bliver alt for vidtløftigt at fortælle dig alt, hvad som jeg véd, og saa beder jeg dig at hilse alle Bekendtere og Venner og dine Sødskende, men først og sidst være du hilset paa det kærligste og dine smaa Børn, og Gud giv, at jeg snart kunde komme hjem igen til Eder! Og saa vil jeg haabe, at jeg kan blive hilset med en anden højt betroet Gave, og Gud giv dig Styrke og Haab i Smertens Stund!» *Og der følger efter de sidste Hilsener og Navnet endnu den lille Efterskrift: «Skriv snart igen, kære Kone, da det er mig kær!»*

Den 23. Februar «tager» han igen «til Pennen», men